

בש"פ 4063/19 - א א נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4063/19

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

א א

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות לערור לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה בעמ"ת 18102-06-19 מיום 11.6.2019 שניתנה על ידי כב' השופט נ' סילמן

בשם המבקש:

עו"ד איתי כהן; עו"ד שי שורר

החלטה

1. בקשת רשות לערור לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט נ' סילמן) בעמ"ת 18102-06-19 מיום 11.6.2019 בגדרה נדחה ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום בחדרה (השופט א' קפלן) במ"ת 60495-05-19 מיום 6.6.2019 במסגרתה הורה בית המשפט על שליחתו של המבקש לתסקיר מעצר.
2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע לכאורה של עבירת איומים ועבירות תקיפה נגד בת זוגתו (להלן: המתלוננת).

3. על פי עובדות כתב האישום, על רקע סכסוך גירושין בין השניים, המבקש איים על המתלוננת בביתו ובבית חמו בדרכים שונות, ובין היתר בכך שיפגע בחייה ובגופה ו"יחתוך אותה ויפזר אותה לאלף חתיכות", לשון כתב האישום. עוד מתואר בכתב האישום כי המבקש תקף את המתלוננת בכך שאחז בידה בחוזקה ודחף אותה; זרק עליה קופסת אוכל העשויה ממתכת; וכן סטר לה.

4. בדיון מיום 2.6.2019 טענו הצדדים בפני בית משפט השלום בשאלת קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, וכן טען בא-כוח המבקש כי "ביחס לחלופת מעצר, הפסיקה הכירה בכך שתסקיר המעצר הינו בגדר המלצה בלבד. במקרה דנן יש לנו חלופת מעצר בנוסף למה שהצגנו בחיפה [...]".

מנגד טענה המשיבה בהתייחס לכך, כי לנוכח נסיבותיו של המבקש, לרבות עברו הפלילי בעבירות אלימות וכן הרשעותיו הקודמות בעבירות של הפרת הוראה חוקית, הרי שאין כל צורך לבחון חלופה ויש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

בתום הדיון קבע בית משפט השלום כי הבקשה תידחה למתן החלטה ביום 5.6.2019.

5. בהחלטה מיום 6.6.2019 קבע בית משפט השלום כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות, על אף "חולשה" מסוימת בגרסת המתלוננת, וכי קמה בנסיבות העניין עילת מעצר. יחד עם זאת, הורה בית המשפט על הכנת תסקיר מעצר בעניינו של המבקש לצורך בחינת קיומה של חלופת מעצר מתאימה.

צוין כי תסקיר המעצר יוגש עד ליום 26.6.2019, אז יבחן בית המשפט את הבקשה על רקע האמור בתסקיר.

6. המבקש הגיש ערר על החלטה זו לבית המשפט המחוזי, במסגרתו טען בין היתר כי בית משפט השלום שלל ממנו את זכותו לטעון לעניין חלופת מעצראף ללא קבלת תסקיר מעצר.

7. בית המשפט המחוזי דחה את הערר בציינו כי: "גם אם נפל פגם במקרה שבפנינו, ואיני קובע שכך הוא הדבר, דומני כי בכל מקרה היה ראוי להפנות לתסקיר כאן", כל זאת בהתייחס לטענת המבקש לפיה לא ניתנה לו הזדמנות לטעון לעניין חלופת המעצר בטרם שלחתו לתסקיר.

8. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה שב המבקש על טענותיו כפי שנטענו בבית המשפט המחוזי. בפרט טוען המבקש כי בית משפט השלום מנע ממנו את זכות הטיעון ובכך "פגע בכללי הצדק הטבעי", כהגדרתו. משכך, לשיטתו, יש להשיב את הדיון לבית משפט השלום ולאפשר לו לטעון לעניין חלופת המעצר בטרם הכנת תסקיר המעצר.

דין הבקשה להידחות.

9. רשות לערור על החלטה בעניין מעצר תינתן במקרים חריגים במסגרתם מעוררת הבקשה שאלה משפטית.

עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר ההחלטה עליה נסובה הבקשה פוגעת במבקש באופן חריג וקיצוני (בש"פ 3970/18 אסווד נ' מדינת ישראל (5.6.2018)).

10. יתירה מכך, בית משפט זה יידרש לבקשת רשות לערור על החלטת ביניים רק בהתקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, ובהן כאשר נפלה טעות ברורה בהחלטה הנוגעת לקיומה של עילת מעצר או לקיומן של ראיות לכאורה, או שעה שמתעורר חשש ממשי כי המעצר אינו חוקי מסיבה אחרת (בש"פ 547/19 אבו עסא נ' מדינת ישראל (24.1.2019)).

11. הבקשה שלפניי לא באה בגדרי אמות המידה האמורות. כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 2.6.2019 בבית משפט השלום, בא כוח המבקש טען לעניין חלופת המעצר, ולמרות זאת הורה בית המשפט על הכנת תסקיר מעצר בעניינו. מבלי לדון לגופו של עניין, החלטה זו יאמר, אף מיטיבה עם המבקש.

מכל מקום יצוין, כי עניינו של המבקש טרם הסתיים, וממילא יוכל לטעון את מלוא טיעונו לאחר קבלת תסקיר המעצר.

12. הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג בסיון התשע"ט (16.6.2019).

ש ו פ ט